

ми къмъ Родината и Царя. Сега сърдцето ми е тѣхно...“

Съ разтупкано сърдце, младото момиче прочете еднажъ и дважъ нѣколкото реда на своя любимъ. „Войната е време на характери и сили“, си каза тя. „Да се покажа и азъ такава“. Бѣлина приготви малко букетче, написа нѣколко думи въ едно кратко писмо и подаде нѣщата на чакащия войникъ.

.....

„... Ти постъпвашъ честно и мъжествено. Кръстопжтъгъ, за който ми разправи Христо, те прави още по-достоенъ войникъ и по-скжлъ любимъ...“, му пишеше Бѣлина.